

- Ще тя измокриж съсъ слъзы-тъ си, *Есевоне и Елеало;
 Защото прѣстанѣж въсклицаніе-то на лѣтны-тъ ти плодове, и на жетвъ-тъ ти.
- 10 И *отѣи ся веселіе-то и радость-та отъ плодоносно-то поле:
 И въ лозія-та *ти* не ще да има *есече* пѣянія, нито радостни гласове:
 Тѣзи които тѣпчахъ вино-то не ще тѣпчѣтъ въ жлебове-тъ:
 Азъ направихъ да прѣстане въсклицаніе-то на гроздоберъ-тъ.
- 11 За то *чрѣва-та ми ще издрѣкѣтъ както китара за Моава,
 И вѣхтрѣшности-тъ ми за Киръ-арееъ.
- 12 И тогазъ ще ся яви че Моавъ,
 Утруденъ *на трѣбница-та си,
 Ще влѣзе въ святилище-то си да ся помолѣ;
 Но нѣма да сполучи.
- 13 Това е слово-то, което отколѣ говори Господь за Моава.
- 14 А сега Господь говори, и рече:
 Въ три години *както сѣж години-тъ на наемникъ,
 Слава-та на Моава ще остане въ прѣвѣрніе,
 Съсъ всячко-то му голѣмо множество:
 И остатѣкъ-тъ *ще бѣде* много малѣкъ и немоцѣнъ.

ГЛАВА 17.

- 1 *Пророчество за Дамаскъ.
 Ето, Дамаскъ не е вече градъ,
 И ще бѣде грамада на развалины.
- 2 Градове-тъ на Ароиръ ся напуснѣхъ:
 Ще бѣдѣтъ за стада-та,
 Тѣ ще лѣжатъ, и *не ще има кой да *гиз* страши.
- 3 И *ще ся махне отъ Ефрема крѣпость-та,
 И царство-то отъ Дамаскъ, и отъ остатѣкъ-тъ на Сиріѣ:
 Тѣ ще станѣтъ както слава-та на Израилевы-тъ сынове,
 Говори Господь Саваоѣъ.
- 4 И въ оныи день слава-та на Іакова *ще* ся смали:
 И *плѣстина-та на плѣтъ-тъ му *ще* похуѣе.
- 5 И *ще* *бѣде, както когато жетваръ-тъ събере жито-то,
 И пожъне класове-тъ съ мыщѣж-тъ си:
 И *ще* бѣде както събирающій класове въ долъ-тъ на Рафанѣмъ.
- 6 *Но *ще* остане въ него пабирѣкъ,
 Както въ отърваніе-то на маслинѣ-тъ,
 Двѣ три зърна на върхъ-тъ на по высоко-ты-тъ вѣтвы,

Четыри петъ на по дългы-тъ и плодородны вѣтвы,
 Говори Господь Израилевый Богъ.

- 7 Въ оныи день *человѣкъ *ще* погледне къмъ Създателя си,
 И очѣи-тъ му *ще* ся възрѣтъ къмъ Святаго Израилева:
- 8 И не *ще* погледне къмъ жертвеницы-тъ, дѣло-то на рѣцѣ-тъ си,
 Нито *ще* ся взре на онова ꙗкоето направихъ прѣсти-тъ му,
 Нито на Ашеры-тъ, нито на кумиры-тъ на сълице-то.
- 9 Въ оныи день утвърдени-тъ му градове
 Ще бѣдѣтъ както оставенъ хвръстъ и върхаръ,
 Които ся оставихъ по причинѣ на Израилевы-тъ сынове:
 И *ще* бѣде запустѣніе.
- 10 Понеже *си забравилъ Бога на спасеніе-то си,
 И не си поменѣлъ Канарѣ-тъ на силѣ-тъ си,
 За то *ще* насадишъ пріятны садове,
 И саденіе-то *ще* бѣде отъ чужды отрасли:
- 11 Деня *ще* правишъ садъ-тъ ти да расте,
 И сутринъ *ще* правишъ сѣме-то ти да цвѣти:
 А въ день-тъ на събраніе-то, не *ще* има жетвъжъ,
 Но неисцѣдна скърбъ.
- 12 Горко на множество-то на многото народы,
 Тѣ правѣтъ шумъ както шумъ-тъ на морета-та,
 И на мятежъ-тъ на племена-та:
 Тѣ правѣтъ мятежъ, *както мятежъ на много воды.
- 13 Племена-та *ще* направѣтъ мятежъ, както мятежъ-тъ на много воды:
 Но Богъ, **ще* имъ запрети, и тѣ *ще* бѣгѣтъ далечъ,
 И **ще* ся изгонѣтъ, както плѣва по планины-тъ прѣдъ вѣтрѣ-тъ,
 И както прахъ прѣдъ вихрушѣж-тъ.
- 14 При вечеръ, ето смущеніе:
 А прѣди да сѣвне не *ще* ги има.
 Тойзи е дълъ-тъ на тѣзи които ны обиратъ.
 И жрѣбіе-то на тѣзи които ны разграбѣтъ.

ГЛАВА 18.

- 1 О! *земле *осѣняюща съ крыла,
 Които си отгатакъ Еѣионскы-тъ рѣкы,
 2 Която проваждашъ посланницы прѣзъ море,
 И съ рогозены кораби по воды-тъ.

м Гл. 15; 4.
 н Гл. 24; 8. Іер. 49; 33.
 о Гл. 15; 5. 63; 15. Іер. 48; 36.
 п Гл. 15; 2.
 р Гл. 21; 16.

а Іер. 49; 23. Амос. 1; 3.
 Зах. 9; 1. Виж. 4 Цар.
 16; 9.
 б Іер. 7; 33.
 в Гл. 7; 16. 8; 4.
 г Гл. 10; 14.

д Іер. 51; 33.
 е Гл. 24; 13.
 ж Мик. 7; 7.
 з Псал. 68; 19.
 и Іер. 6; 23.
 ѝ Псал. 9; 5.

к Псал. 83; 13. Осія 13; 3.
 —
 а Гл. 20; 4. 5. Іез. 30; 4. 5.
 9. Сос. 2; 12. 3; 10.
 * Или брѣгѣща.